

gen bliver ham berøvet. Hvorledes kan man slaa ensidig ned paa en Art Gødning. Konsekvensen maatte være, at man ogsaa bortrationerede den animalske Gødning, som de paagældende har liggende.

Der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa har sat en stor Del af Befolkningen i Bevægelse i den senere Tid, det er Udstedelsen af Brødkort. Det er vistnok med stor Forbavselse, man har set den Opgørelse af det Korn, som er til Stede i Landet, de fleste havde vel ventet, at der var mere, og navnlig maatte man vente det efter de Dispositioner, den højtærede Minister traf i den første Del af Aaret. Ved Cirkulære af 31. August 1916 gav den højtærede Minister Tilladelse til, at 10 pCt. af Vinterkornet kunde opfodres, men ved Cirkulære af 2. November blev denne Bestemmelse atter fjernet. Man skulde synes, at det havde været nok saa forstandigt, at man havde ventet med at give Tilladelse til Opfodring af nogen Del af Kornet, indtil man var klar over, hvor store Beholdninger der var. Det forekommer mig, at man har handlet letsindigt ved paa det Tidspunkt at disponere, som man har gjort, nu er der jo kun en saa stor Beholdning tilbage, at det bliver et ret utilstrækkeligt Kvantum, der tilstaas arbejdende Mennesker i Familier, hvor der ikke er mindrearige, smaa Børn eller gamle, som ikke spiser saa meget, og dette vil føles haardt. Der er ganske vist en Bestemmelse om, at de, som arbejder haardt, kan faa et Tillægskort. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister i det Cirkulære, han udsender, vil lægge paa Sinde, at det ikke bliver rent undtagelsesvis, saadanne Tillægskort udstedes, thi der vil være Brug for dem til saa godt som alle dem, der har legemligt Arbejde.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger angaaende Maksimalprisen paa Kartofler. Jeg havde Lejlighed til under et lukket Møde her i Rigsdagen at advare imod Fastsættelsen af Maksimalpriser paa dette Tidspunkt. Resultaterne stillede jeg den Dag den højtærede Minister for Øje, og det har vist sig at slaa til. I København har der været en overordentlig Kartoffelmangel i den sidste Maanedes Tid eller rettere sagt omtrent fra den Dag, da Maksimalprisen blev fastsat. Det var meget lidt forudseende at fastsætte en Maksimalpris, som var 3—4 Kr. under den Gang gængse Dagspris, og paa et Tidspunkt, hvor man kunde være absolut sikker paa ikke at kunne gøre Regning paa at faa Kartoflerne ført frem i god og

brugbar Tilstand her til Byen. Resultatet deraf er ikke udeblevet, og Resultatet er blevet, at København har i høj Grad maattet undvære Kartofler. Dette kan ikke tilskrives Landboernes Modvillie mod Maksimalpris, men det maa derimod tilskrives den meget uheldige Foranstaltning, at man har fastsat Maksimalpris paa et saadant Tidspunkt og paa en saadan Maade, at der tværtimod blev sat Præmie paa at beholde Kartoflerne liggende hjemme fremfor at tage den stærkt forøgede Risiko og bringe dem frem til Byens Brug paa den mindst gunstige Maade.

Jeg skal til Slut gøre et Par Bemærkninger i Anledning af en Begivenhed, der er indtraadt i Løbet af det sidste Par Dage, nemlig Sagsanlægget mod et herværende konservativt Blad, „Nationaltidende“, i Anledning af en Notits i Bladet. Jeg skal i og for sig ikke komme med Bebrejdelser over, at der er foretaget et Sagsanlæg; det maa staa hen foreløbig, indtil Domstolene fælder deres Kendelse over, hvorvidt Bladet har handlet lovstridigt eller ikke. Bladet er vistnok i dette Tilfælde kommet til det paa en ret undskyldelig Maade; det er maaske snarest sket ved Uagtsomhed. Det, jeg imidlertid vil fremhæve, er det mærkelige i, at der er andre Blade, der samtidig har haft denne Meddelelse, som ikke er dragne til Ansvar gennem Sagsanlæg fra den høje Regering. Jeg finder det højst uheldigt, naar man synes at spore den mere eller mindre venlige Stilling, hvori det paagældende Blad staar til det høje Justitsministerium, gennem de Foranstaltninger, som i saadanne Tilfælde udgaa fra Ministeriet.

Trier: De almindelige Betragtninger, som Statshusholdningens Fremtidsudsigter, de nærmere og de fjernere, naturligt kunde og ved andre Lejligheder nødvendigvis vilde fremkalde, er der neppe i denne Sammenhæng Anledning til at komme ind paa. At den finansielle Fremtid ikke ser lys ud, er desværre en sørgelig Kendsgerning, som Finansloven for det kommende Aar imidlertid ikke kan raade Bod paa. Landstingets særlige Stilling til Finansloven er jo ifølge Folketingets Førstefødselsret til Behandlingen af Finansloven den som Regel at tiltræde Lovforslaget, saaledes somdet ved et langvarigt og omhyggeligt Arbejde med alle Enkelthederne er udformet i Folketinget, og kun, hvis Forfatningshensyn eller meget væsentlige Realitetshensyn skulde nødvendiggøre det, at foretage Ændringer deri. Og selv om der var et eller